

اعلامیه محو خشونت علیه زنان

قطعه نامه شماره ۸۴ / ۱۰۴

مصوب ۲۰ دسامبر ۱۹۹۳

مجمع عمومی ملل متحد

مجمع عمومی باتشخیص ضرورت عاجل به کاربردن حقوق و اصول تساوی، مصئونیت، آزادی، حیثیت و شرافت تمام بشریت در مورد زنان در سراسر جهان.

باتوجه به این که آن حقوق و اصول در اسناد بین المللی، به شمول اعلامیه جهانی حقوق بشر، پیمان بین المللی در مورد حقوق مدنی و سیاسی، پیمان بین المللی در مورد حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، کنوانسیون محو تمام اشکال تبعیض علیه زنان و کنوانسیون علیه شکنجه و سایر رفتارهای بیرحمانه، خشن یا توهین آمیز ثبت شده اند.

باتصدیق این که اجرای موثر کنوانسیون محو تمام اشکال تبعیض علیه زنان به محو خشونت علیه زنان کمک خواهد نمود و اعلامیه محو خشونت علیه زنان، که در قطعه نامه حاضر ارایه شده، آن پروسه را تقویت و تکمیل خواهد نمود.

بانگرانی از این که، طوری که در ((استراتژی های آینده نگر پیشرفت زنان)) مصوب نایروبی تصریح گردیده و در آن مجموعه اقدامات برای مبارزه با خشونت علیه زن و برای اجرای کامل کنوانسیون محو تمام اشکال تبعیض علیه زنان پیشنهاد گردیده، خشونت علیه زن مانعی در سر راه رسیدن به تساوی، انکشاف و صلح محسوب میگردد.

باتأکید بر این که خشونت علیه زن ناقض حقوق و آزادی های اساسی زنان است و امکان استفاده از آن حقوق و آزادی ها را محدود یا نابود میکند، و بانگرانی از ناتوانی دیرپا در زمینه محافظت از آن حقوق و آزادی ها پیشبرد آنها در مورد خشونت علیه زن.

با تشخیص این که خشونت علیه زنان مظهر روابط نامساوی قدرت میان مرد و زن است که به تسلط مردان بالای زنان و تبعیض علیه زنان و جلوگیری از پیشرفت کامل زنان منجر شده، با تشخیص این که خشونت علیه زنان یکی از مکانیسم های مهم اجتماعی است که در اثر آن زنان مجبور میشوند تا در مقایسه با مردان در یک موقعیت تابع قرار گیرند.

بانگرانی از این که بعضی گروه های زنان، مانند زنان گروه های اقلیت، زنان بومی، زنان پناهنده، زنان مهاجر، زنانی که در ساحات روستایی و یا جمعیت های دور افتاده زنده گی دارند، زنان تهی دست، زنانی که در مناطق منازعات مسلحانه زنده گی میکنند مخصوصاً در مقابل خشونت آسیب پذیر اند.

با یادآوری و نتیجه گیری پراگراف ۲۳ ضمیمه قطعه نامه ۱۵/۱۹۹۰ شورای اقتصادی و اجتماعی مؤرخ ۲۴ می ۱۹۹۰ که میگوید: خشونت علیه زنان در سراسر فامیل و جامعه، صرف نظر از در آمد، طبقه اجتماعی و فرهنگ سرایت دارد و باید برای از بین بردن آن اقدامات عاجل و موثر انجام شود.

همچنان با یادآوری قطعه نامه ۱۸/۱۹۹۱ شورای اقتصادی و اجتماعی مؤرخ ۳۰ می ۱۹۹۱، که شورا در آن انکشاف چارچوبی را برای فراهم کردن یک ابزار بین المللی که با استفاده از آن صریحاً به مسأله خشونت علیه زنان پرداخته شود، پیشنهاد نمود.

با استقبال از نقشی که نهضت های زنان در افزایش توجه به طبیعت، شدت و مقدار خشونت علیه زنان مبذول میدارند. بانگرانی از این که عواملی مانند خشونت متداوم بومی، فرصت برای یافتن زنان را به تساوی حقوقی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی در جامعه محدود میکند،

با اعتقاد به این که با توجه به نکات فوق، یک تعریف روشن و جامع خشونت علیه زنان، یک بیانیه روشن حقوقی که برای محو خشونت علیه زن در همه اشکال آن به کار گرفته شود، تعهد کشورها به رعایت مکلفیت های شان و یک تعهد فراگیر جامعه بین المللی در مورد محو خشونت علیه زن به وضوح مورد نیاز است.

با جدیت اعلامیه ذیل در مورد محو خشونت علیه زنان راعرضه میدارد و مصرانه تقاضامیکند که برای آشنایی عموم مردم با آن و به اجرا درآمدن آن از هیچ کوششی فرو گذار نشود.

ماده ۱:

به مقصد این اعلامیه، اصطلاح (خشونت علیه زنان) به معنای هر عمل خشونت آمیز به اساس جنسیت است که منتج یا در حدود منتج شدن به آسیب فیزیکی، جنسی یا روانی و رنجش یا مشکلات زنان شود، به شمول تهدیدات چنین اعمال، اجباری یا استبدادی، محروم کردن از آزادی، هرگاه در زنده گی عامه یا شخصی واقع گردد.

ماده ۲:

خشونت علیه زنان باید شامل و محدود به این ها نشود:

الف: - خشونت فیزیکی، جنسی و روانی که در فامیل اعمال میشود، به شمول لت کردن پی در پی، سوء استفاده جنسی از اطفال مؤنث در خانواده، خشونت های خانگی مربوط به مهریه، تجاوز به ناموس، قطع اعضای تناسلی اناث و سایر عادات که برای زنان مضر باشند، خشونت های غیر زناشوهری و خشونت های مربوط به بهره برداری.

ب: - خشونت فیزیکی، جنسی و روانی در بین جمعیت عامه، به شمول تجاوز جنسی، سوء استفاده جنسی، اذیت جنسی و تهدید در محل کار، در موسسات تعلیمی و سایر جاها، قاچاق زنان و خود فروشی اجباری، واقع میگردد.

ج: - خشونت فیزیکی، جنسی و روانی ذریعه دولت صورت میگیرد یا وقتی که واقع میشود از آن اغماض صورت میگیرد.

ماده ۳:

زنان حق دارند تا از حقوق مساوی و از حفظ تمام حقوق بشری و آزادی های بنیادی سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، کلتوری، مدنی یا در عرصه دیگر مستفید باشند. این حقوق شامل چیزهای نیز میشوند:

- حق زنده گی.
- حق تساوی.
- حق آزادی و مصونیت فرد.
- حق تحفظ مساوی تحت قانون.
- حق آزادی از اعمال هر نوع تبعیض.
- حق دسترسی به معیارهای عالی خدمات صحتی فیزیکی و دماغی.
- حق دسترسی به عدالت و شرایط دلخواه کار.
- حق نباید در معرض ظلم یا کدام بیدادگری غیرانسانی دیگر یا کدام برخورد حقارت آمیز یا مجازات دیگر قرار داده شود.

ماده ۴:

دولت ها باید خشونت علیه زنان را تقبح و نباید هیچکدام عادات، عنعنات یا ملاحظه مذهب را التماس نمایند که مانع اجرای مکلفیت های شان در زمینه زدودن آن شود. دولت ها باید به تمام معنی مناسب و بدون تأخیر، یک سیاست زدودن تبعیض علیه زنان را در پیش گیرند، و بناً باید:

الف: - غور نمایند که در کجا تا هنوز چنین نکرده اند، تصویب یا قبول کنوانسیون در مورد زدودن هر نوع تبعیض علیه زنان یا خود داری کردن از شرایط به آن کنوانسیون.

ب: - خود داری از استخدام یا به کار گماردن در خشونت علیه زنان.

ج: - به کار انداختن مساعی مقتضی پیوسته برای جلوگیری، بازجویی و مطابق به قوانین ملی، قوانین جزا خشونت علیه زنان، که آیا این قوانین از طرف دولت یا افراد انفرادی رعایت میشوند.

د: - انکشاف مجازات، مدنی، کارگری و ضمانت های اداری در قوانین محلی تا جرمی که مبنی بر اعمال خشونت در مقابل زن صورت گرفته مجازات و جبران شود. زنی که هدف خشونت قرار گرفته، باید دسترس به ساختار عدلی برایش فراهم شود. طوری که به وسیله قوانین ملی برای عدالت و جبران موثر ضرر که آنها متحمل شده اند، دولت ها همچنان زنان را باید از حقوق شان حین جستجوی جبران خساره از طریق چنین ساختاری آگاه مطلع نمایند.

ذ: - رسیده گی به امکانات انکشاف پلان کاری ملی انکشاف تحفظ زنان در مقابل هر نوع خشونت و علاوه کردن ماده های بدان منظور در پلان های که از قبل موجود اند، اهمیت دادن مناسب به چنین کمک که میتواند ذریعه سازمان های غیردولتی، بطور خاص آنهایی که با مسأله خشونت علیه زنان سرو کار دارند.

ر:- انکشاف، به یک شیوه جامع، اقدامات پیشگیرانه و همه آن اندازه های یک طبیعت حقوقی، سیاسی، اداری، و کلتوری که سطح تحفظ زنان را در مقابل هر نوع تبعض ارتقا می بخشد و یقینی ساختن این که آزار و اذیت زنان بعد از این بنا بر موجودیت قوانین غیر حساس به ملاحظات جندر، طرز انفاذ و یا دیگر مداخلات، واقع نمیشود.

ز:- کار در جهت یقینی ساختن حداعظمی عملی پذیری در روشنی موجودیت منابع مساعد آن و در جایی که ضرورت بود، در چهار چوب همکاری بین المللی که زنان هدف خشونت قرار گرفته اند. اطفال آنها به کمک خاص ضرورت دارند، مانند، بازتوانی، کمک در حصه مواظبت از اطفال و نگهداری، تداوی، مشاوره، و صحت و خدمات صحی تسهیلات و برنامه ها، همچنان ساختارحمایوی. بایست تمام اقدامات لازم دیگر را اتخاذ نمود تا مصئونیت و بازتوانی فزیکمی و روحی آنها را ارتقا بخشید.

ژ:- شمولیت منابع کافی در بودجه های دولتی برای فعالیت آنها در رابطه به زدودن همه انواع تبعیض علیه زنان. اتخاذ اقدامات تا یقینی گردد که کارمندان ادارات نافذ کننده قانون و کارمندان عامه که مکلفیت اجرای پالیسی ها را درمورد جلوگیری، بازجویی و تحقیق و مجازات خشونت علیه زنان، بدوش دارند، آموزش بگیرند تا در برابر نیازمندی های زنان حساس شوند. اتخاذ تمام اقدامات مقتضی، مخصوصاً در عرصه معارف که طرح های کلتوری و اجتماعی روش های مردان و زنان را اصلاح نماید. و برای محو تمایلات عنعنوی و تمام اعمال دیگر که بر اساس مفکوره کهنتری و برتری کدام یکی از جنس ها و برای نقش جداگانه برای مردان و زنان.

انکشاف ریسرچ و تحقیق، جمعآوری معلومات و مدارک انباشته شده احصائیه ها، مخصوصاً در مورد خشونت محلی در رابطه به رواج، انواع مختلف خشونت علیه زنان و تشویق تحقیق راجع به سرشماری، اهمیت طبیعت و نتیجه خشونت علیه زنان و در مورد مؤثریت اقدامات اجرا شده تاخشونت علیه زنان را جلوگیری کرده و التیام بخشد. آن احصائیه ها و دریافت های تحقیق، نشر خواهد شد.

وفق دادن اقدامات در جهت زدودن خشونت علیه زنان که خاصتاً در مقابل خشونت آسیب پذیراند.

ش:- به شمول تقدیم راپور طوری که اسناد مربوط حقوق بشر ملل متحد مطالبه مینماید. معلومات وابسته به خشونت علیه زنان و اقداماتی شده تا اعلامیه حاضر اجرا گردد.

ص:- تشویق انکشاف خطوط رهنمای مناسب که به اجرای اصول که در این اعلامیه ارایه شده کمک نماید.

ض:- تصدیق نقش مهم نهضت های زنان و سازمانهای غیردولتی در سراسرجهان در اتقای سطح آگاهی و تخفیف مشکل خشونت علیه زنان.

ط:- فراهم نمودن تسهیلات و ارتقای سطح کارنهضت های زنان و سازمان های غیردولتی و کمک به آنها در سطوح ملی، محلی و منطقوی.

ظ:- تشویق سازمان های بین الحکومتی منطقوی که اعضای آن اند، تا زدودن خشونت علیه زنان را در برنامه های شان شامل نمایند.

ماده ۵:

ارگان ها ونماینده گی های خاص سیستم ملل متحد باید در عرصه های مربوط صلاحیت شان به تشخیص و شناخت حقوق و مجموعه اصول مندرجه این اعلامیه، کمک نمایند و به این اساس از جمله سایر چیزها:

الف:- تشویق همکاری های بین المللی و منطقوی با یک دید که ستراتیژی های منطقوی را برای مبارزه با خشونت، معین نماید. تبادل تجارب و برنامه های مالی مربوط به زدودن خشونت علیه زنان.

ب:- انکشاف جلسات و سیمینارها به مقصد ایجاد و ارتقای سطح آگاهی در میان تمام افراد مربوط به زدودن خشونت علیه زنان.

ج:- تشویق هماهنگی و مبادله میان سیستم ملل متحد، در بین ارگان های میثاق و حقوق بشر تا به موضوع خشونت علیه زنان بطور موثر پردازند.

د:- به شمول تحلیل های که ذریعه سازمان ها و ارگان های با میلان اجتماعی ملل متحد فراهم گردیده و مشکلات چون راپورهای دوره در مورد وضعیت اجتماعی جهان، آزمایش تمایلات درزمینه خشونت علیه زنان.

ذ:- تشویق هماهنگی میان سازمان ها و ارگان های ملل متحد تا موضوع خشونت علیه زنان را در برنامه های جاری، مخصوصاً در رابطه به گروپ های زنان که بطور خاص از خشونت آسیب پذیرمیباشند، جا دهند.

ر:- انکشاف فورمولبندی خطوط رهنما یا منول ها در رابطه به خشونت علیه زنان و حساب کردن بالای اقداماتی که در این اعلامیه به آن اشاره شده است.

ز:- رسیده گی مناسب به موضوع زدودن خشونت علیه زنان، تا وظایف شانرا در رابطه به اجرای اسناد حقوق بشر ایفا نمایند.

ژ:- همکاری با سازمان های غیردولتی در مورد پرداختن به موضوع خشونت علیه زنان.

ماده ۶:

هیچ چیز در این اعلامیه نباید کدام ماده را که بیشتر برای زدودن خشونت علیه زنان مساعد است، متاثر نماید. این ماده میتواند شامل قوانین یک دولت و یا در کدام کنوانسیون بین المللی، میثاق یا سایر اسناد قابل اجرای یک دولت باشد.